

مطالعه‌ی فیلوژنتیک مقدماتی گونه‌های جنس *Anacanthotermes* (Isoptera: Hodotermitidae) در ایران

رحیم غیورفر^۱

چکیده^۲

مطالعه‌ی فیلوژنتیک در حقیقت نشان دهنده‌ی همبستگی‌های تکاملی و خوبشاوندی تاکسونهای مورد مطالعه می‌باشد. در این بررسی هفت گونه از جنس *Anacanthotermes* Jacobson که در نقاط مختلف ایران انتشار دارند انتخاب شدند. ابتدا با استفاده از معادله‌های مربوطه، مقادیر استاندارد شده و فاصله‌های اقلیدسی محاسبه گردید. بیشترین فاصله‌ی اقلیدسی (۵/۵۳) بین گونه‌های (*turkestanicus*) Jacobson و *A. bagherii* Ghayourfar و کمترین فاصله اقلیدسی (۰/۸) مربوط به گونه‌های *Anacanthotermes* sp. و *A. vagans* (Hagen) گونه‌ها در دو حالت، با استفاده ۵ و ۲۴ نشانویژه انجام گرفت. در هر دو حالت این عقیده که گونه *A. bagherii* ابتدایی ترین گونه‌ی جنس *Anacanthotermes* می‌باشد، تایید گردید. دندروگرام تجزیه‌ی کلادیستیک همچنین نشان می‌دهد که گونه‌های *A. esmailii* Ghayourfar و *A. turkestanicus* *A. ahngerianus* (Jacobson) پس از انزوای جغرافیایی و در اثر پدیده‌ی گونه‌زایی در زیستگاه‌هایشان (شمال شرقی ایران) از جدّ مشترک مشتق شده‌اند.

وازگان کلیدی: فیلوژنتیک، موریانه‌ها، *Anacanthotermes* spp.، ایران.

۱- بخش تحقیقات رده‌بندي حشرات، مؤسسه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی، صندوق پستی ۱۴۵۴، تهران ۱۹۳۹۵، ایران.

این مقاله در تاریخ ۷۹/۲/۲۱ دریافت و چاپ آن در تاریخ ۷۹/۴/۲۹ به تصویب نهایی رسید.

مقدمه

طبق اظهارات مایر و آشلوی^۱ (۱۴) و فیوتیوما^۲ (۱۰)، تاریخچه‌ی تاکسیونومی به سه دوره قابل تقسیم است. دوره‌ی اول که تاکسون‌ها منحصرأ بر اساس نشانویژه‌های مورفولوژیک (کاراکترهای مورفولوژیک) تفکیک می‌شدند. لینه از دانشمندان بنام این دوره می‌باشد. در دوره‌ی دوم فرضیه تکامل مورد قبول قرار گرفت و مانند دوره‌ی اول مطالعات تاکسیونومیکی بطور عمده روی گونه و طبقات بالاتر از گونه تمرکز یافت. در دوره‌ی سوم مطالعه‌ی جمعیت‌ها آغاز گردید. در حقیقت در این دوره گونه و گروه‌های داخل گونه^۳ مورد بررسی قرار می‌گیرند.

در مطالعه‌ی گونه و جمعیت‌های درون گونه‌ای، متداول‌وئی، به ویژه روش‌های آماری از اهمیت زیادی برخوردارند (۱۳، ۴ و ۱۶). گیل‌کریست (۱۱) اهمیت مدل سازی^۴ را در شاخه‌های مختلف علوم شرح داده است. الیوت (۷) چگونگی تجزیه آماری^۵ را برای نمونه‌برداری بی‌مهره‌گان و چگونگی پراکنش آنها ارایه داده است. کوک و همکاران (۵) پایه‌های محاسبات آماری برای اهداف مختلف از جمله محاسبه واریانس، ضربیب همبستگی، تجزیه واریانس، دسته‌بندی و ترتیب را شرح داده‌اند.

تجزیه و تحلیل خوش‌های^۶ برای حل مسئله‌ای طراحی شده است که در آن با در دست داشتن نمونه‌ای از n جمعیت و اندازه‌گیری p متغیر روی افراد هر جمعیت (یا تاکسون)، بتوان آنها را در کلاس‌هایی گروه‌بندی نمود، به طوری که جمعیت‌های مشابه در داخل یک کلاس قرار گیرند. مقدم و همکاران (۲) روش‌های آماری چند متغیره را شرح داده و تجزیه‌ی کلاستر، انواع و موارد استفاده آنرا ارائه داده‌اند.

تاکسون گروه‌های مختلفی از بندپایان با انجام تجزیه کلاستر مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. ماس و وجیک (۱۵) کنه‌های خانواده‌ی *Haplyrhynchidae* را با استفاده از سیستم تاکسیونومی

۱- Infraspecies categories

۲- Modelling

۳-Statistical analysis

۴-Cluster Analysis

عددی مورد بررسی قرار داده و دندروگرام حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌ها را ارایه داده‌اند. دیتریچ و دیتکس (۶) ضمن ارایه متداول‌تری تجزیه کلادیستیک، کلادوگرام‌های حاصل از تجزیه کلاستر قبیله Aconophorini، Membracidae) را ارایه دادند. موریانه‌ها نیز از لحاظ تبار زایشی مورد مطالعه قرار گرفته‌اند (۸ و ۹). احمد (۳) تبار زایشی موریانه‌ها را در سطح جنس بر پایه آرواره‌های بالای طبقه کارگر و بالغ جنسی مورد مطالعه قرار داده و دندروگرام‌های مربوطه را به تفکیک خانواده ارایه داده است.

روش بررسی

۱- اندازه‌گیری و آزمون فاصله‌های چند متغیره: بسیاری از مسائل چند متغیره می‌توانند بر حسب فواصل بین مشاهدات متفاوت، بین نمونه‌های مشاهدات و یا بین جمعیت‌های مشاهدات بررسی شوند. در تجزیه‌های چند متغیره، تعدادی از معیارهای فاصله مورد استفاده قرار می‌گیرند. یک وضعیت ممکن، حالتی است که در آن «گونه (یا جمعیت) مدل نظر قرار می‌گیرند و روی هر کدام از آنها تعدادی متغیر اندازه‌گیری می‌شود. در این قسمت به منظور آزمون فاصله‌های هفت گونه جنس *Anacanthotermes* پنج متغیر به شرح زیر اندازه‌گیری شدند (جدول ۱).

$$X_1 = \text{طول شر تا قاعده آرواره} \quad (L)$$

$$X_2 = \text{حداکثر عرض سر} \quad (W)$$

$$X_3 = \text{نسبت } W \text{ به } L$$

معمولًا قبل از محاسبه فاصله‌ها، متغیرها استاندارد می‌شوند تا کلیه p متغیر اهمیت یکسانی در تعیین فاصله داشته باشند. این عمل می‌تواند به وسیله‌ی کد دادن به متغیرها انجام گیرد، به طوری که کلیه متغیرها میانگین صفر و واریانس یک را دارا باشند. از طرف دیگر با استاندارد کردن، هر متغیر را می‌توان طوری تغییر شکل داد تا حداقل آن صفر و حداکثر آن برابر یک باشد. بدین ترتیب فاصله‌ها با استفاده از رابطه (۱) به مقادیر استاندارد شده تبدیل و در جدول

مربوطه وارد گردیدند (جدول ۲). بعنوان مثال برای گونه *A. ahngerianus* مقدار استاندارد شده متغیرهای X_1 و X_2 بشرح زیر محاسبه شدند.

$$\text{میانگین} - \text{مقدار} = \frac{\text{انحراف استاندارد}}{\text{مقدار استاندارد}} \quad \text{رابطه‌ی ۱}$$

$$X_1 = \frac{3/28 - 3/37}{0/42} = -0/21$$

$$X_2 = \frac{2/65 - 3/103}{0/43} = -0/88$$

پس از محاسبه مقادیر استاندارد شده، با استفاده از معادله (۱) فاصله اقلیدسی^۱ بین گونه‌ها محاسبه و جدول داده‌های ماتریس (جدول ۳) تهیه گردید.

$$\text{معادله‌ی ۱: } d_{ij} = \sqrt{\sum_{k=1}^p (X_{ik} - X_{jk})^2}$$

در این معادله X_{ik} مقدار متغیر i برای گونه و X_{jk} مقدار همان متغیر برای گونه j است.

۲- تجزیه‌ی کلادیستیک با استفاده از نرم‌افزارهای کامپیوتری: در این روش ۲۴ نشانویژه انتخاب و کُدهای حالات نشانویژه‌ها مشخص گردید. کُد صفر برای حالات اجدادی نشانویژه‌ها^۲ و کُد یک برای حالات مشتق شده^۳ در نظر گرفته شد (جدول ۴). بدین ترتیب برای ۲۴ متغیر جدول داده‌های حالات نشانویژه تهیه شد (جدول ۵). سپس داده‌های حالات نشانویژه توسط نرم‌افزار SPSS با روش نزدیک‌ترین همسایه^۴ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در تجزیه و تحلیل داده‌ها ابتدا ۵ نشانویژه (شماره‌های ۱ تا ۵) انتخاب شدند. در مرحله بعدی ۲۴ نشانویژه جهت تجزیه کلادیستیک به پنجره‌ی Data Editor وارد گردید.

۱-Euclidean distance function

۲-Plesiomorphic

۳-Apomorphic

۴-Nearset neighbor

۳- تجزیه به مؤلفه اصلی (PCA): تجزیه به مؤلفه اصلی^۱ برای کاهش تعداد متغیرهای مورد نیاز به تعداد کمی از شاخص‌ها طرح ریزی شده است. با بدست آوردن این شاخص‌ها می‌توان تغییرات داده‌ها را حتی‌الامکان به طور فشرده و خلاصه بیان نمود (۲). برای تعیین بهترین نشانویژه‌های مورفوژیک در بین گونه‌های جنس *Anacanthotermes* تحلیلی بر اساس تجزیه به مؤلفه اصلی انجام شد و بر پایه مؤلفه‌های اصلی ۱ و ۲ نحوه‌ی پراکنش گونه‌ها روی محورها مشخص گردید.

نتیجه و بحث

با استفاده از فاصله‌های اقلیدسی که از اندازه‌گیری و آزمون فاصله‌های چند متغیره (جدول ۳) استخراج گردید، می‌توان به میزان تفاوت‌های تاکسونومیک گونه‌های مورد مطالعه پی‌برد. طبق اصول ارایه شده (۲) هر چه فاصله‌ی اقلیدسی بین دو تاکسون بیشتر باشد، اختلاف تاکسونومیکی آنها بیشتر است، و بالعکس هر چه فاصله اقلیدسی کمتر باشد، تفاوت تاکسونومیکی کمتر می‌باشد. به عنوان مثال بیشترین فاصله اقلیدسی (۵/۰۳) بین گونه‌های *A. vagans* و *A. bagherii* و کمترین فاصله اقلیدسی (۰/۸) مربوط به گونه‌های *A. turkestanicus* و *Anacanthotermes* sp. (جمعیت گلستان) می‌باشد.

داده‌های ماتریس ضرب مشابهت (جدول ۶) نشان می‌دهد که بین گونه‌های *A. vagans* و *A. ahngerianus* بیشترین مشابهت و بین گونه‌های *A. bagherii* sp. و *A. bagherii* (جمعیت گلستان) کمترین مشابهت وجود دارد.

دندروگرام‌های حاصل از تجزیه‌ی کلادیستیک (شکل ۱) چگونگی ارتباط تبار زایشی گونه‌های مورد مطالعه را، که با نحوه‌ی پراکنش گونه‌ها بر پایه تجزیه به مؤلفه اصلی تقویت می‌گردد (شکل ۲)، نشان می‌دهند. از این دنдрوگرام‌ها چنین استنباط منی‌گردد که گونه ابتدایی‌ترین گونه جنس *Anacanthotermes* *A. bagherii* می‌باشد. مطالعات اکولوژیک، مورفوژیک و اتوژیک که توسط نگارنده (۱) انجام گرفت نیز این موضوع را تأیید کرد. افراد

کارگر *A. bagherii* بدون ساختن گالری‌های پوشیده مبادرت به جمع‌آوری غذا نموده و خاک حاصل از حفاری لانه را به همراه مدفوع به بیرون منتقل می‌کنند. بدین ترتیب تپه‌هایی تا ارتفاع ۲۰ سانتیمتر در سطح بیرونی لانه ایجاد می‌شود. این رفتارها ابتداً می‌گردیده و شبیه رفتار گونه‌های جنس *Microhodotermes Sjoestedti* می‌باشد. شاخک‌های طبقه سرباز و کارگر *A. bagherii* تا ۳۱ بند می‌رسد و علاوه بر آن چشم‌های نسبتاً درشتی دارد. این ویژگی‌های مورفو‌لژیک نیز ابتداً بوده و به گونه‌های جنس *Microhodotermes* شباهت دارند. از لحاظ اکولوژیکی نیز با گونه‌های جنس *Microhodotermes* ارتباط دارد. زیستگاه این گونه در قسمت‌هایی از حاشیه خلیج فارس با ضریب خشکی حدود ۲/۸ تا ۵ (مناطق فراخشک و خشک گرم) قرار دارد.

مطالعات مورفو‌لژیک، اکولوژیک و اتوژنیک قرابت و خویشاوندی را بین گونه‌های *A. turkestanicus* و *A. esmailii* و *A. ahngarianus* نشان می‌دهد. دندروگرام حاصل از تجزیه کلادیستیک (شکل ۱) و گروه‌بندی گونه‌ها بر پایه تجزیه به مؤلفه اصلی (شکل ۲) وجود این ارتباط را تأیید می‌کنند. بدین ترتیب می‌توان چنین استنباط نمود که این گونه‌ها پس از انزوای جغرافیایی جمعیت یا جمیعت‌هایشان در اثر پدیده‌ی گونه‌زایی در مناطق انتشارشان (شمال شرقی ایران)، از جد مشترک مستقیم شده‌اند. این گونه‌ها بصورت آلپاتریک (غیر همبوم) به ترتیب در مراوه تپه، سرخس و بجنورد (منطقه یکه سعود) زندگی می‌کنند.

از تحلیل نشانویژه‌های مورفو‌لژیکی می‌توان چنین استنباط نمود که مؤلفه‌های ۱ و ۲ حدود ۶۲ درصد کل واریانس را دارا می‌باشند (جدول ۷). اولین مؤلفه حدود ۴۱ درصد کل واریانس را در بر می‌گیرد که در آن حداقل عرض سر، رنگ ساق پا و طول ساق پای عقب (به ترتیب نشانویژه‌های ۲، ۱۳ و ۲۱) همبستگی زیادی دارند. دومین مؤلفه حدود ۲۱ درصد کل واریانس را در بر می‌گیرد که در آن رنگ کپسول سر و رنگ پیش‌گرده (نشانویژه‌های ۶ و ۷) همبستگی زیادی دارند.

سپاسگزاری

از آقایان دکتر رسول زارع نصرآبادی و دکتر ابراهیم ابراهیمی بخاطر مطالعه مقاله و ارایه پیشنهادهای ارزنده‌شان تشکر و قدردانی می‌گردد.

تبریز

مشهد

۳

غیورفر: فیلوژنتیک گونه‌های جنس *Anacanthotermes*

جدول ۱- مقادیر متغیرها در گونه‌های جنس *Anacanthotermes*

گونه	متغیرها				
	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅
<i>A. ahngerianus</i>	۲/۲۸	۲/۷۵	۰/۸۱	۲/۲۵	۰/۷۸
<i>A. bagherii</i>	۴/۳۰	۳/۸۰	۰/۸۸	۲/۰۰	۰/۰۸
<i>A. esmailii</i>	۳/۲۰	۳/۱۰	۰/۹۴	۲/۱۵	۰/۷۰
<i>A. turkestanicus</i>	۳/۰۱	۲/۴۰	۰/۸۱	۰/۸۵	۰/۶۱
<i>A. vagans</i>	۳/۲۱	۲/۹۸	۰/۹۳	۱/۹۹	۰/۶۲
<i>Anacanthotermes</i> sp. ¹	۳/۳۸	۳/۲۰	۰/۹۰	۲/۰۴	۰/۶۱
<i>Anacanthotermes</i> sp. ²	۳/۲۲	۳/۰۷	۰/۹۲	۲/۲۲	۰/۷۹
S. D	۰/۴۲	۰/۴۳	۰/۰۶	۰/۲۱	۰/۰۴
\bar{x}	۳/۳۷	۳/۰۳	۰/۸۹	۲/۱۴	۰/۷۳

X₁ = طول سر تا قاعده‌ی آرواره‌ها (L)

X₂ = حداقل عرض سر (W)

L به W نسبت X₃ =

X₄ = طول آرواره بالا سمت چپ (M)

M به L نسبت X₅ =

۱- جمعیت گلستان

۲- جمعیت بوشهر

جدول ۲- مقادیر استاندارد شده متغیرها.

گونه	متغیرها				
	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅
<i>A. ahngerianus</i>	-۰/۲۱	-۰/۸۸	-۱/۴	۰/۰۲	۱/۲۰
<i>A. bagherii</i>	۲/۲۱	۱/۷۹	-۰/۱۷	۱/۷۰	-۱/۲۰
<i>A. esmailii</i>	-۰/۴۰	۰/۱۶	۰/۸۳	۰/۰۰	۰/۰۰
<i>A. turkestanicus</i>	-۰/۸۶	-۱/۳۵	-۱/۳۰	-۱/۳۸	-۰/۰۰
<i>A. vagans</i>	-۰/۳۸	-۰/۱۱	۰/۷۷	-۰/۷۱	-۰/۲۰
<i>Anacanthotermes</i> sp. ¹	۰/۰۲	۰/۳۹	۱/۰۰	-۰/۴۷	-۰/۰۰
<i>Anacanthotermes</i> sp. ²	-۰/۳۶	۰/۰۹	۰/۰۰	۰/۳۸	۱/۰۰

جدول ۳- فاصله‌های اقلیدسی گونه‌های مورد مطالعه.

	A. a	A. b	A. e	A. t	A. v	A. s (1)	A. s (2)
A. a	—						
A. b	۴/۴۷	—					
A. e	۲/۰۲	۴/۰۳	—				
A. t	۲/۷۰	۵/۰۳	۳/۱۰	—			
A. v	۲/۸۷	۴/۲۲	۱/۱۳	۲/۴۸	—		
A. s (1)	۲/۳۱	۲/۶۶	۱/۲۳	۲/۱۴	۰/۰۰	—	
A. s (2)	۲/۰۷	۴/۰۹	۰/۶۸	۳/۲۰	۱/۷۸	۱/۸۶	—

* A. a = *A. ahngerianus* A. b = *A. bagherii* A. e = *A. esmailii*

A. t = *A. turkestanicus* A. v = *A. vagans*

A. s (1) = *Anacanthotermes* sp. (Golestan population)

A. s (2) = *Anacanthotermes* sp. (Boushehr population)

۱- جمعیت گلستان

۲- جمعیت بوشهر

غیورفر: فیلوزنیک گونه‌های جنس *Anacanthotermes*

جدول ۴- کدهای حالات نشانویژه‌های گونه‌های جنس *Anacanthotermes*

شماره	نشانویژه	حالات
۱	طول سر تا قاعده آرواره‌ها (L)	متوسط ۱ بزرگ +
۲	حداکثر عرض سر (W)	متوسط ۱ بزرگ +
۳	نسبت W به L	متوسط + بزرگ ۱
۴	طول آرواره بالا چپ (M)	متوسط ۱ بزرگ +
۵	نسبت M به L	متوسط + بزرگ ۱
۶	رنگ کپسول سر	قهوہ‌ای تیره + زرد متمایل به قهوه‌ای ۱
۷	رنگ پیش‌گرده	قهوہ‌ای تیره + زرد متمایل به قهوه‌ای ۱
۸	حاشیه‌های جانبی پیش‌گرده	صفاف + لوب‌دار ۱
۹	درز اپی‌کرانیال	واضحت + غیر‌آشکار ۱
۱۰	قهوہ‌ای متمایل به سیاه	رنگ آرواره بالا + قهوه‌ای تیره ۱
۱۱	موهای روی کپسول سر	بلند و زیاد + متوسط و کم ۱
۱۲	موهای روی ساق پاها	بلند + متوسط ۱
۱۳	رنگ ساق پاها	زرد متمایل به قهوه‌ای + زرد کمرنگ ۱
۱۴	رنگ پنجه پاها	زرد رنگ + زرد رنگ ۱
۱۵	اندازه چشم مرکب	بزرگ + متوسط ۱
۱۶	لکه چشمی	آشکار + کمی آشکار ۱
۱۷	تعداد بندهای شانحک	بلند + کوتاه ۱
۱۸	میزان خمیدگی آرواره بالا	کم + متوسط ۱
۱۹	تعداد موهای روی لب بالا	زیاد + کم ۱
۲۰	اندازه موهای روی لب بالا	بلند + متوسط ۱
۲۱	طول ساق پاهای عقب	بلند + متوسط ۱
۲۲	اندازه مهمیز رأس ساق پاها	بلند + متوسط ۱
۲۳	رنگ مهمیز رأس ساق پاها	تیره + قهوه‌ای ۱
۲۴	رنگ میان‌گرده و پس‌گرده	تیره + قهوه‌ای کمرنگ ۱

+ = Plesiomorphic

۱ = Apomorphic

جدول ۵: حالات نشانویژه برای ۷ گونه جنس *Anacanthotermes*

گونه	شماره‌ی نشانویژه											
	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
A.a	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۰	۱	۱	۱
A.b	۰	۰	۰	۰	۰	۱	۱	۰	۰	۱	۰	۰
A.e	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۱
A.t	۱	۱	۰	۱	۰	۱	۱	۱	۰	۱	۰	۱
A.v	۱	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۱
A.sp ₁	۱	۰	۱	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۱	۰	۰
A.sp ₂	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۰	۱	۰	۰

ادامه جدول ۵

گونه	شماره‌ی نشانویژه											
	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
A.a	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۱
A.b	۰	۰	۰	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱
A.e	۱	۰	۱	۰	۱	۰	۰	۱	۱	۱	۰	۰
A.t	۱	۱	۱	۰	۱	۰	۱	۱	۰	۱	۰	۱
A.v	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
A.sp ₁	۰	۰	۱	۰	۱	۱	۰	۰	۰	۱	۰	۰
A.sp ₂	۱	۱	۱	۱	۱	۰	۰	۰	۱	۱	۰	۱

غیورفر: فیلوزنتیک گونه‌های جنس *Anacanthotermes*

جدول ۶- داده‌های ماتریس ضربی مشابهت.

	A. a	A. b	A. e	A. t	A. v	A. s(1)	A. s(2)
A. a							
A. b	۰/۲۵۰						
A. e	۰/۷۸۲	۰/۱۰۸					
A. t	۰/۸۶۲	۰/۲۲۲	۰/۶۱۹				
A. v	۰/۷۸۳	۰/۱۸۲	۰/۷۲۷	۰/۷۲۷			
A. s(1)	۰/۷۳۳	۰/۰۸۳	۰/۳۸۹	۰/۳۱۹	۰/۳۸۱		
A. s(2)	۰/۷۱۴	۰/۲۲۵	۰/۶۵۰	۰/۵۷۱	۰/۶۰۹	۰/۳۳۳	

جدول ۷- واریانس مؤلفه‌های اصلی.

م مؤلفه	کل	درصد واریانس	درصد بطور افزایشی
۱	۹/۷۷۴	۴۰/۷۲۰	۴۰/۷۲۵
۲	۰/۱۷۰	۲۱/۵۴۲	۶۲/۲۶۶
۳	۳/۴۳۲	۱۴/۳۰۰	۷۷/۵۶۷
۴	۲/۴۹۶	۱۰/۴۰۱	۸۷/۹۶۸
۵	۱/۸۷۴	۷/۸۰۶	۹۴/۷۷۴
۶	۱/۲۵۴	۰/۲۲۶	۱۰۰/۰۰۰

A

Dendrogram using Average Linkage (Between Groups)

Rescaled Distance Cluster Combine

Label	CASE Num	0	5	10	15	20	25
<i>A.esmailii</i>	3	-+-----+					
<i>Ana.sp.2</i>	7	-+	+----+				
<i>A.vagans</i>	5	-----+	-----+				
<i>A.ahngrianus</i>	1	-+-----+--+	-----+				
<i>A.turkestanicus</i>	4	-----+	I			I	
<i>Ana.sp.1</i>	6	-----+				I	
<i>A.bagherii</i>	2	-----				-+	

B

Dendrogram using Average Linkage (Between Groups)

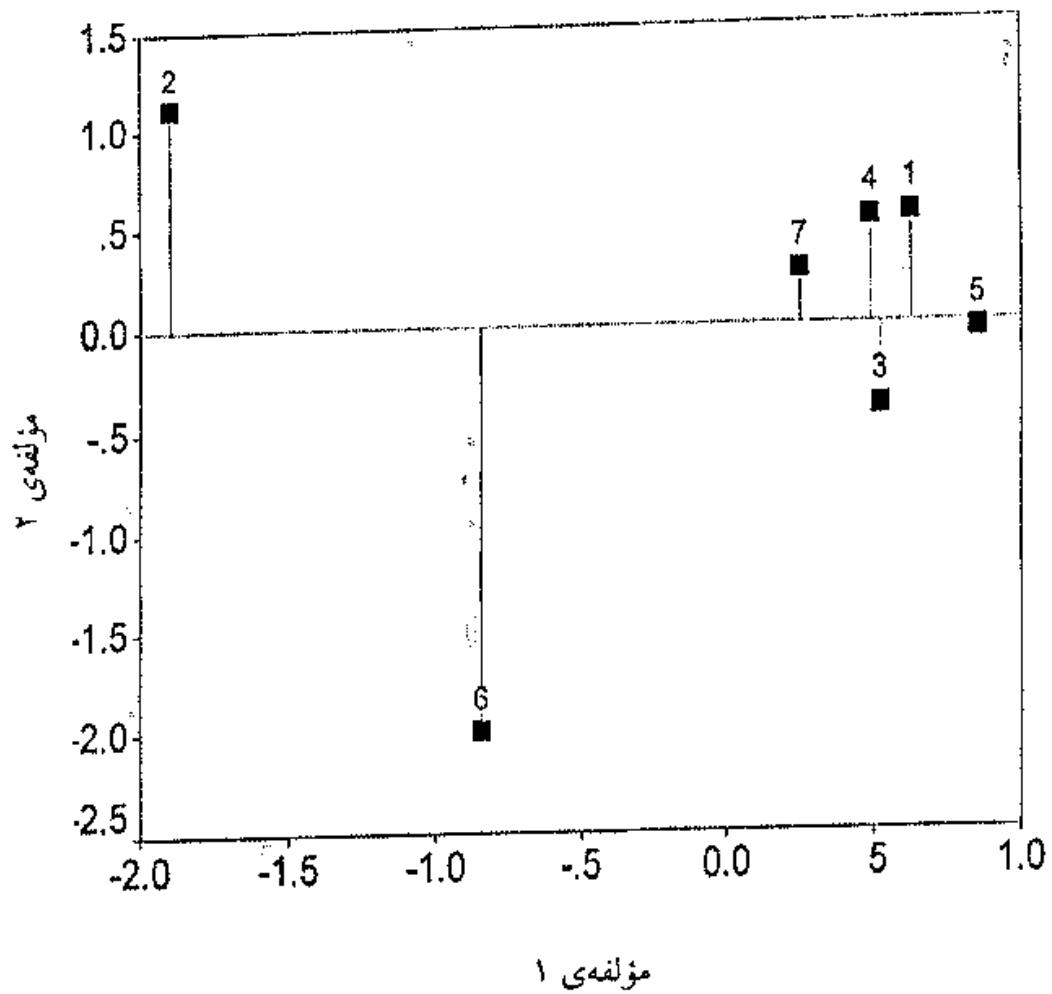
Rescaled Distance Cluster Combine

Label	CASE Num	0	5	10	15	20	25
<i>A.ahngrianus</i>	1	-+-					
<i>A.vagans</i>	5	-+ +----+					
<i>A.turkestanicus</i>	4	---+	----+				
<i>A.esmailii</i>	3	-----+	-----+				
<i>Ana.sp.2</i>	7	-----+				-+--	
<i>Ana.sp.1</i>	6	-----				I	
<i>A.bagherii</i>	2	-----				-+	

شکل ۱- دندروگرام‌های ساخته شده توسط SPSS با استفاده از داده‌های ۵ نشانویژه (A).

با استفاده از داده‌های ۲۴ نشانویژه (B).

غیورفر: فیلوژنتیک گونه‌های جنس *Anacanthotermes*

شکل ۲- گروه‌بندی گونه‌های جنس *Anacanthotermes* بر پایه مولفه‌های اصلی ۱ و ۲.

منابع

- ۱- غیورفر، ر. ۱۳۷۰. مطالعه‌ی بیوسیستماتیک موریانه‌های ایران. پایان نامه‌ی دکتری حشره‌شناسی کشاورزی، دانشکده‌ی کشاورزی دانشگاه تهران ۲۳۳ صفحه.
- ۲- مقدم، م.، الف. م. شوطی و م. آقائی سربرزه، ۱۳۷۳. آشنایی با روش‌های آماری چند متغیره. انتشارات پیشتاز علم، تبریز، ۲۰۹ صفحه.
- 3- Ahmad, M. 1950. The phylogeny of termite genera based on imago - worker mandibles. Bull. Amer. Mus. Nat. Hist. 93: 37-86.
- 4- Claridge, M. F.; H. A. Dawah & M. R. Wilson, 1997. Species, the units of biodiversity. Chapman and Hall publication, 439pp.
- 5- Cooke, D.; A. Craven & M. Charke, 1982. Basic statistical computing. Thomson Litho Ltd. 156pp.
- 6- Dietrich, C. H. & L. L. Deitx, 1991. Numerical phenetic and cladistic analysis of the treehopper tribe Aconophorini. Ann. Entomol. 84 (3): 228-238.
- 7- Elliott, J. M. 1983. Statistical analysis. Scientific publication of freshwater biological association, 157pp.
- 8- Emerson, A. E. 1952. The biogeography of termites. Bull. Amer. Mus. Nat. Hist. 99 (3): 217-227.
- 9- Emerson, A. E. 1955. Geographical origin and dispersion of termites genera. Chicago, Nat. Hist. Mus. 37: 466-519.
- 10- Futuyma, D. J. 1997. Evolutionary biology. Sinauer Associates, Inc. publication, 763pp.
- 11- Gilchrist, W. 1984. Statistical modeling, John Wiley and Sons Ltd, 339pp.
- 12- Hening, W. 1965. Phylogenetic systematic. Ann. Rev. Entomol. 10: 97-116.
- 13- Humphries, C. J. & R. Parenti, 1986. Cladistic biogeography. Oxford University Press, 187pp.
- 14- Mayr, E. & P. D. Ashlock, 1991. Principles of systematic zoology. McGraw – Hill, Inc. 463pp.
- 15- Moss, W. W. & J. F. Wojcik, 1978. Numerical taxonomic studies of the mite family Harpynychidae. (Acari: Cheyletoidea). Ann. Entomol. Soc. Am. 71 (2): 247-252.
- 16- Quike, D. L. J. 1993. Principles and techniques of contemporary taxonomy. Black Academic and professional, London, 311pp.

**Preliminary Phylogenetic Studies of the Genus *Anacanthotermes*
(Isoptera: Hodotermitidae) Distributed in Iran.**

R. Ghayourfar¹

Abstract

In this study, 7 species of the genus *Anacanthotermes* distributed in different parts of Iran, were selected. At first quantitative characters were measured with a binocular equipped with micrometer apparatus. Afterward, standard figures and Euclidean distances were calculated. The highest figure of Euclidean distances (5.53) related to *A. turkestanicus* and *A. bagherii*, and the lowest related to *A. vagans* and *Anacanthotermes* sp. (Golestan population). The phylogenetic study conducted with 5 and 24 characters. In both cases the hypothesis indicating *A. bagherii* as the lowest species of the genus *Anacanthotermes* was further confirmed. Dendrograms of phylogenetic analysis also suggest that *A. ahngerianus*, *A. turkestanicus* and *A. esmailii* are derived from the nearest common ancestor following geographical isolation and with the event of speciation in their habitation.

Key words: Phylogenetic, termites, *Anacanthotermes* spp., Iran.

1- Insect Taxonomy Research Department, Plant Pests and Diseases Research Institute,
Tehran 19395-1454, Iran.